

VINTERBARN

og det var tjue minus minst på jorda
eg hadde vottar innpakka i snø
og speika laken hang til tørk på snora
og lukta vinterljøs og frost og sjø

og lak'na hadde klypene i nakken
var gnura kvite og hengt ut til kveik
så fri for skit og lort og slik var takken
dei hang så stive der og skreik

før dei blei bretta ned i lange korger
og så hengt opp på loftet heilt til slutt
der grubla dei på død og gamle sorger
for natta var så lang og dagen stutt

og eg var åtte år i denne verda
då alt sto stilt og ikkje noko brast
og eg var raud i kinna, sprengt i blæra
eg sleika på stativet og hang fast

Ivar Selmer-Olsen